

२० । “इष्टिभिः पशुबन्धैश्चातृमासैस्तथैव च । अग्नि-
होमादिभिर्वैद्यैर्येन वेदं स इष्टवान्” व्यासोक्ते ४६३ आदि
कारिणि लि० । स्त्रियां ङीप् ।

इष्टव्रत लि० इष्टं व्रतं यस्य । १ व्रतशीले इष्टानि कल्याणानि
व्रतानि कर्माणि सिध्यन्ति येन । २ इष्टकर्मसाधने अन्नादौ
“इष्ट इष्टव्रता अकः” ऋ० २, ५, ६, ६ । “इष्टानि कल्या-
णानि व्रतानि कर्माणि याभिः सिध्यन्ति ता इवः अन्नानि”
भा० ।

इष्टसाधन न० इत० । अभीष्टसाधने इष्ट्याशब्दे उदा-
हृतिः । ततो भावे त्व । इष्टसाधनत्व तद्भावे न० ।
तत् । इष्टसाधनता तद्भावे स्त्री ।

इष्टा स्त्री इज्यतेऽनया यज-करणे बा० क्त । यमीष्टो राज
नि० तत्समिधा होज्यते इति तस्याः तयात्वमु कर्माणि
क्त । अभिमतायां स्त्रियाम् ।

इष्टाकृत लि० अग्निरिति कृतम् इष्ट+चव्यर्थे ङाच् कर्माणि
क्त । इष्टाकृते “सतामिष्टाकृतं नाम पूर्ववरसह-
स्रिकम्” रामा० ।

इष्टादि पु० “इष्टादिभ्यश्च” पा० सूत्रेण तत्कगमनेनेत्यर्थे
विहितेनिप्रत्ययनिमित्तभूतशब्दसमूहे स च गणः । “इष्ट
पूर्त्त उपसादित निगदित परिगदित परिवदित निगद्यित
निषादित निपठित संकलित परिकलित संरक्षित परि-
रक्षित अक्षित गणित अवकीर्ण अयुक्त गृहीत आन्नात
श्रुत अधीत अवधान आसेवित अवधारित अवकलित
निराकृत उपकृत उपाकृत अयुक्त अतुगणित अनुपठित
व्याकुलित” आकृतिगणनेन “इष्टेन पठितो मास्तिन्
खलः खलत्” नैष० ।

इष्टापत्ति स्त्री इत० कर्माभा० वा । १ इष्टस्यापत्तौ इष्टा-
यामापत्तौ च वादिना दर्शितापत्तेः प्रतिवादिन इष्टत्वे
हि सा भवति । “इष्टापत्तौ दोषान्तरमाह” जग० ।

इष्टापूर्त्त न० इष्टं च पूर्त्तं च द्वयोः समाहारः पूर्वपद-
दोषः । इष्टशब्दोक्ते अग्निहोतादौ “वापोकूपतडागादि
देवतायतनानि च । अन्नप्रदानमारामः पूर्त्तमित्यभिधी-
यते” इति मनूजो पूर्त्तं च । “वितथन्त वदेयुर्थे धर्मं
प्रह्लादं वृच्छते । इष्टापूर्त्तं च ते घृन्ति सप्त सप्तपरावरान्”
भा० ४० ईईअ० । “इष्टापूर्त्तेन च तथा वक्तव्यमन्तं
न त्व” भा० प० १६५ अ० । “इष्टापूर्त्तफलं न स्यात्त शिष्यो न
गुरुर्भवेत्” भा० व० २२ अ० । कश्चित् इतरेतरद्वन्द्वोऽपि
दि० व० । “इष्टापूर्त्तं संवृजेयामयञ्च” यजु० १०, ५४ ।

इष्टार्थोद्युक्त लि० इष्टे अर्थे उद्युक्तः । उत्सुके इष्टार्थ
लाभाय त्वरमाणे कालासहिष्णौ ।

इष्टाश्व लि० इष्टोऽश्वो यस्य । १ प्रियह्वये २ राजभेदे पु० ।
“किमिष्टाश्व इष्टरश्मिरेतः” ऋ० १, १२२, १२ । “इष्टाश्व
एतन्नामको राजा” भा० ।

इष्टि स्त्री यज-क्तिन् । १ यागभेदे । स च कात्या० श्रौ० सू०
दर्शितः “कर्मशब्दो द्रव्यदेवतायुक्तो यजतिः” । ४, २, १, सू०
“क्रियाशब्दः आख्यातप्रत्ययान्तो निर्वपत्यादिशब्दो यज-
तिः प्रत्येतव्यः यागो ज्ञेय इत्यर्थः न निर्वोपासनादिरूप-
संस्कारमात्रविधायकः यजतिशब्दोऽत्र तदर्थयागपरः ।
एवं यागत्वे सिद्धेऽपि इदं सदिह्यते सौर्यं चरुं निर्व-
पेदग्निषोमीयमजमालभेतेत्यादौ किं यागमात्रं भवति
उत धर्मा अपि भवन्तीति यदा च धर्मा भवन्तीति पञ्च-
स्तदापि सदेहः किं पूर्णाहुतिसम्बन्धिनो धर्मा भवन्ति
उताग्निहोतृसम्बन्धिनः, आहोस्विहर्षपूर्णमासयोः, अथवा
ज्योतिष्टोमस्येति, अथवा दर्शपूर्णमासयोरेवेति, धर्मा-
णामनाम्नानाद्युपायान्तं यागमात्रं कर्तव्यमिति प्राप्ते आह
क० “दर्शपूर्णमासधर्मा इष्टिपशुषु सामर्थ्यात्” २ सू० । सौ-
र्यादौ धर्मा भवन्ति न यागमात्रम् एवमेतानि विधिवक्यानि
समर्थान्यर्थवन्ति सप्रयोजनानि भवन्ति अन्यथा साकाङ्क्ष-
त्वादर्थप्रतिपादनाभावेन निरर्थकान्येव स्युः । तथा हि
सौर्येण यागेन ब्रह्मवर्चसं भावयेदित्यत्रागल्यवती भवना
विधीयते किम्, केन, कथमिति, किमर्थो ब्रह्मवर्चसम्,
तत्र केनांशः सौर्येणेति, कथमंशस्तु वाक्यमध्ये नास्ति तेन
कथं भावयेदिति वाक्यं कथमंशसाधेयम् । यच्च साधेयं
भवति तदध्याहारेणातृपक्षेण वा पूरयित्वा निराकाङ्क्षं
कर्तव्यम् । अन्यथा तस्यानर्थक्यापत्तेः न च वेदे माता-
मातृस्य तदिष्यते तस्मादत्र निराकाङ्क्षीकरणाय विध्यन्ते-
तिकर्तव्यतापरपर्यायः कथमंशोऽत्र कश्चिदनुषङ्गनीय इति
सिद्धे आह “दर्शपूर्णमासधर्मा इष्टिपशुषु सामर्थ्यादिति”
सर्वासु इष्टिषु अग्नीषोमीये पशौ च दर्शपूर्णमासयोरेव धर्मा
भवन्ति सामर्थ्यात् पूर्वोक्त एव हेतुरत्रापि योज्यः । दर्शपूर्ण-
मासधर्मा एवं सौर्यादिविधीनां शेषीभूतं समर्थाः चरुपु-
रोडागादयो ह्यवघातादिभिरेव सिध्यन्ति नाभिषवादिभिरि-
ति । इष्टिपशुष्विति इष्टिषु सर्वासु अग्नीषोमीये पशौ च
पञ्चान्तरेषु ह्यग्नीषोमीयधर्मा भवन्ति क० । इत्यारभ्य
पञ्चविंशत्या सूत्रैस्तद्विशेष उक्तस्तत्र विस्तरेणावसेयः ।
तथा च दर्शपूर्णमासेतिकर्तव्यताको यागभेद इष्टिरग-